



ستاره‌ای برای آینده



شاید شما هم این جمله را شنیده باشید که آدم‌های بزرگ و تأثیرگذار را از نوع کارها، فکرها، زندگی و آرزوهایشان در زمان کودکی می‌شود شناخت. آیاتاً به حال فکر کرده‌اید کودکی خیلی از بزرگان و دانشمندان گذشته مان مانند بوعلی سینا، زکریای رازی، ابوالقاسم فردوسی یا کودکی فرماندهان و دانشمندان بزرگ امروز کشورمان چگونه بوده است؟ به نظر شما آن‌ها در کودکی به چه چیزهایی فکر می‌کرده‌اند و چه هدف‌هایی برای خودشان داشته‌اند و برای رسیدن به هدف‌هایشان چه کار می‌کرده‌اند؟

اسم این پسر خوب مهاد غفوریان یزدی است.
مهاد هشت ساله و دانش‌آموز پایه دوم مدرسه است.



یکی از اخلاق‌های خوب مهاد این است که هر روز وقتی از مدرسه به خانه برمی‌گردد، بعد از کمی استراحت و در اولین فرصت، تکالیف مدرسه‌اش را انجام می‌دهد و درس‌هایش را می‌خواند.

